

Kočovné divadlo Ad Hoc / režie: Kočovné divadlo Ad Hoc

Jan Duchek: Nové TV

MÁME TO POD KŮŽÍ

Rozhovor se souborem Ad Hoc

Probíhala u vás nějaká příprava? Sledovali jste televizní noviny?

Jirka (role režiséra): Ani ne. Maximálně tak před zrcadlem. A co se týče slovenštiny, tak to mám spoustu slovenských spolubydlících. Šlo mi to tedy tak nějak přirozeně.

Petr (role hosta): Tak těsně před zkouškou jsem si četl poznámky od Duchyho, jak to mám říkat. Ale úplně na televizi jsem se nedíval. Jen jsem si našel osoby, které měly být mým předobrazem.

Klára (role moderátorky): Rešerši jsem potřebovala. Dívala jsem se na jeden díl se Saskiou Burešovou. A když jedu na víkend k našim, tak tam to jede. My doma přes den televizi nepouštíme. U babičky jsem se párkrát na zprávy podívala, sledovala moderátorky. Vážně ale jen s tímhle záměrem.

Zdeněk (role zvukaře): U mě žádný protiúkol nebyl, protože hraju takový utáplý jelito. Jinak jsem musel poslouchat toho protiváka Babiše, Okamuru, ale to byla zábava.

Dominika (role reportérky): Konkrétně jsem se na nic nedívala, ani doma televizi nemám. Ale jak nám to Duchy popsal a vysvětlil, jak to chce, tak to pro mě bylo dostačující. Po pravdě jsem ve Volyni hrála poprvé. Spadla jsem do toho narychlo. Učila jsem se to předevčírem. Duchy nám píše texty na tělo, jsme sehaní, zná nás.

Anežka (role maskérky): Maskérku jsem si určitě nestudovala. Mně akorát bylo řečeno, ať jsem prdlá a k tomu mi pomohla žvýkačka. Normálně totiž nežvýkám. Navíc když to zkusíme, tak nikdy nejedeme na sto procent. Hrozně nám pomáhá publikum.

Honza (režisér souboru): Nepiju kafe, takže jsem si musel udělat rešerši o tom, kolik stupňů má mít voda, kterou se zalévá káva. Ale jinak moc ne. Člověk to má pod kůží, takže to jde samo.

Honzo, můžeš nám přiblížit okolnosti vzniku hry Nové TV?

Člověk vždycky doufá, že postoupí, ale tentokrát jsme tomu moc nevěřili. Na Popad

jsme vlastně přišli na drzo. Bylo to tak, že jsme se s divadlem sešli na Silvestra 2016. Přinesl jsem koncept a řekl, jak by to tak zhruba asi mohlo být. Uzávěrka přihlášek byla 3.1.2017. Nápad se jim zalíbil. Tak jsem třetího ledna seděl a vymýšlel informace do přihlášky ke hře, která ještě vůbec neexistovala. Název jsem si vycucal z prstu. Stopáž jsem odvodil a vešli jsme se do ní. Fotky našťestí nebyly povinné. Horší to bylo s anotací. Tak jsem něco napsal, dost obecně, protože kolektivní režie dokáže proměnit hru k nepoznání. Těžké bylo i doplnit obsazení, protože když nejsou postavy, tak se špatně obsazuje. Docela jsme věci z formuláře naplnili, takže jsme nikoho nepodvedli. Loni bylo na Popadu málo představení, takže neměl nominační právo. S tím jsem tak trochu počítal pro letošek i já. Říkal jsem si, to je dobrý, my si tam hru vyzkoušíme a oni vlastně budou rádi, že mají hru navíc. No jo, ale pak mi volal Pavel Hurých z přehlídky, že nás do programu zařadili a že budeme hrát v sobotu večer. To je prestižní čas. A já ne ne ne, dejte nás na neděli ráno. A Pavel že to nejde, že s programem už hýbat nebude, že už pozval strašně moc lidí. Bylo plno. Bylo to brutální.

Helena Plicková

ANDĚL JE EX-MOSKEVSKÁ

Abychom si nalili čistého vinného střiku: už jsem se potkal i s originálnějšími divadelními rámci, než je parodie televizního vysílání. Dokonce jich, popravdě řečeno, ani nebylo málo. Chopí-li se něčeho takového Kočovné divadlo Ad Hoc a autorsky zejména Jan Duchek, je samozřejmě dobrý důvod čekat, že vše nezůstane v rovině nezávazné středoškolské besídky, ale jistá ostražitost je i tak namístě.

Ta špatná zpráva je, že ke kompaktnosti má v tuto chvíli Nové TV daleko: strukturálně připomíná šňůrku, na kterou jsou navlékány korále jednotlivých scének, skečů a písní; objeví-li se nějaký déle budovaný oblouk, vesměs se nedoklene k výraznější pointě. A taky by si zasloužilo vzhledem k nosnosti takového tvaru trošku pokrátit, pár hlušších míst (byť ne nikterak tragicky hluchých) by se za tím účelem našlo.

Ta dobrá zpráva je, že se tvůrcům daří přesně zachytit konkrétně, důvěrně známé detaily z mnoha sfér a oblastí, které se televize dotýká (vlastní zpravodajské vysílání včetně všech zbytečných živých vstupů a neinformovaných expertů, ale také politiky a všemožně populární hudby) a zpracovat je ve více či méně nápadité divadelní, hudební či literární zkratce. Řada z nejtrefnějších postřehů či námětů k přemýšlení o věcech obecnějších se přitom skrývá v detailu, v bokem hozené slovní hříčce či jediném verši písňového textu (viz titulky této glosy), takže je dobrý důvod i k opakovanému zhlédnutí.

A nejlepší, leč nepřekvapivá zpráva je, že ad hoc jsou soubor vzešlý z hudebních okruhů a že i v Nové TV nemálo, zdatně a zábavně muzicírují v řadě nejrůznějších stylových perzifláz – tu čistě zábavných (jako ta kryštofovsko-krajčovská chlapácká sladárna s verši typu „nejsi kuše na celnici / nejsi puma v zemi spící“), tu překvapivě závažných, z nichž především neofašistická dechovka vysloveně vyrazí dech.

Obraz televize coby místa, v němž vzniká mediální obraz reality, je v podání ad hoců trudný, a v Nové TV se jakoby mimoděk pojmenovává řada jevů, jež dnes ohrožují naši křehkou demokracii, například včetně takzvaného boje proti mytizované politické korektnosti, proti Unii či proti jakýmsi selhavším elitám. V tomto ohledu jde o vysloveně záslužnou, smysluplnou práci, jen je škoda, že sdělení často zůstane ve slovech a na jevišti ho překryje místy lehce neohrabané divadelno. U literárně-hudebního kabaretu, o který tu běží především, je to sice poněkud paradoxní povzdechnutí, ale těžko se mu ubránit.

Michal Zahálka

Moc jsem se nebavil, protože to bylo současné, naléhavé a burčující. A budu se muset zaměřit na dechovku, díky té skvělé dechovkové písni. Dosud jsem ji ignoroval.

Ladislav, Klapý

Moc hezké, moc vtipné. Dost jsme se nasmáli. Dobré herecké výkony.

Vendula, Volyně

Úžasná zábava.

Štěpán, Česká Lípa

Tolik vtipných písniček. Líbilo se mi, jak to bylo aktuální. Moc dobře jsem se pobavila. Krásné představení.

Jana, Volyně

Bylo to vtipné. Povedená parodie na televizi a politiku. Akorát některým textům nebylo rozumět, ale ty, co jsem pochytil, byly hodně vtipné.

Petr, Praha

Asi nejlepší, co jsem zde letos viděla. Už si je pamatuju s tou vtipnou operou. Tohle bylo taky moc vtipné a mělo to krásné písničky.

Marie, Volyně

Jsou to moc talentovaní lidé, skvěle zpívali, krásné vtipné výstupy. Pěkně vystihli Babiše a televizi. Zábava od začátku až do konce. Bolí mě od smíchu břicho a doufám, že je zase někdy uvidím. Paráda a super zažitek.

Tomáš, Ostrava

Ad Hoc prostě umí, i když jim úplně nejde divadlo jako takové, hudbou to doženou a velmi chytře dokážou pobavit.

Martin, Jihlava

Zpravodaj XXVI. celostátní přehlídky amatérského činoherního a hudebního divadla Divadelní Piknik Volyně 2017.

Redakce: Helena Plicková, Martin Rumler, David Slížek.

Vydává Volyňská kultura.

Náklad 100 výtisků.